

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-16073/2021-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
i
R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Nikolini Labuhar Bazina, u pravnoj stvari tužitelja Marka Pavića iz Zagreba, Bogdanovačka 9, OIB: 54488853547, zastupanog po punomoćniku Domagoju Poljaku, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Matić & Poljak u Zagrebu, protiv tuženika ZAGREBAČKOG HOLDINGA d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 41, OIB: 85584865987, zastupanog po punomoćniku Denisu Bajsu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Mihočević & Bajs d.o.o. u Zagrebu, radi nedopuštenosti otkaza i osiguranja određivanjem privremene mjere, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 9. ožujka 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika Tonija Oresta Draškovića, odvjetnika, 23. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Marka Pavića koji glasi:
- "1. Utvrđuje se nedopuštenom, nezakonitom i ništetnom Odluka o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika, KLASA: ZGH-11-17-580, URBROJ: 08-01/4-21-12 od dana 22.07.2021. godine
2. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., Podružnica upravljanje projektima, Zagreb, Jankomir 25, OIB 85584865987 da tužitelja MARKA PAVIĆA iz Zagreba, Bogdanovačka ulica 9, OIB 54488853547 vrati na radno mjesto samostalnog knjigovođe na kojem je bio zaposlen sukladno Ugovoru o radu od 13.3.2017. godine prije donošenja Odluke o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika od 22. srpnja 2021. godine, u roku od 8 dana.
3. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., Podružnica upravljanje projektima, Zagreb, Jankomir 25, OIB 85584865987 da isplati tužitelju MARKU PAVIĆU iz Zagreba, Bogdanovačka ulica 9, OIB 54488853547, sve neisplaćene plaće i druga materijalna prava za razdoblje od 10. rujna 2021. godine pa do vraćanja na rad tužitelja u ukupnom iznosu od 119.000,00 KN / 15.794,01 EUR kao i zakonske zatezne kamate na te iznose po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje

prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, koje teku od dana dospijea svakog pojedinog mjesečnog iznosa tj. od jedanaestog u mjesecu za prethodni mjesec, i to na:

- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.9.2021. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.10.2021. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.11.2021. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.12.2021. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.1.2022. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.2.2022. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.3.2022. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.4.2022. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.5.2022. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.6.2022. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.7.2022. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.8.2022. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.9.2022. pa do isplate;
- na iznos od 8.500,00 KN / 1.128,14 EUR od 11.10.2022. pa do isplate;

sve u roku 8 dana, pod prijetnjom ovrhe, kao i preostale mjesečne iznose na ime naknade za izgubljene plaće koji će dospjeti do zaključenja glavne rasprave u predmetnom postupku.

4. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., Podružnica upravljanje projektima, Zagreb, Jankomir 25, OIB 85584865987 da isplati tužitelju MARKU PAVIĆU iz Zagreba, Bogdanovačka ulica 9, OIB 54488853547, parnični trošak zajedno sa zateznom kamatom koja se određuje, za svako polugodište, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužitelju Marku Paviću naknaditi tuženiku ZAGREBAČKOM HOLDINGU d.o.o. trošak parničnog postupka u iznosu od 6.375,00 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 23. travnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika ZAGREBAČKOG HOLDINGA d.o.o. za naknadu troška postupka u preostalom iznosu od 1.119,09 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude do isplate.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja Marka Pavića za naknadu troška postupka u iznosu od 6.875,00 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude do isplate.

r j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbe predložena podneskom tužitelja Marka Pavića od 25. listopada 2022.

II. Obustavlja se postupak osiguranja pokrenut prijedlogom za osiguranje određivanjem privremene mjere od 1. rujna 2021.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu samostalnog knjigovođe u Podružnici za upravljanje projektima, Službi za financije, računovodstvo i nabavu na temelju Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 13. ožujka 2017. Dana 22. srpnja 2021. tuženik je, zastupan po voditeljici Podružnice Mariji Cahariji, tužitelju otkazao Ugovor o radu odlukom o redovitom otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika, klasa: ZGH-11-17-580, ur. broj: 08-01/4-21-12 od 22. srpnja 2021. U obrazloženju pobijane Odluke se navodi da je tužitelj prethodno upozoren zbog kršenja obveza iz radnog odnosa i to Upozorenjem o obvezama iz radnog odnosa od 29. lipnja 2021., a da je razlog za otkaz taj što tužitelj "nije izvršavao rad niti bio na radnom mjestu dana 18.6.2021., niti 28.6.2021. – u ono vrijeme kada je bio dužan biti na radu...", ne uvažavajući okolnosti koje su opravdavale izostanak tužitelja o kojima je tuženik obaviješten, a koji unatoč tome u obrazloženju Odluke izostanak tužitelja s radnog mjesta tumači neopravdanim. Tuženik nije dao mogućnost tužitelju da iznese svoju obranu u konkretnom slučaju, smatrajući da obzirom na okolnosti to nije za očekivati od tužitelja. Tužitelj je protiv pobijane odluke putem svoje punomoćnice pravodobno podnio zahtjev za zaštitu prava 2. kolovoza 2021., na koji se tuženik do danas nije očitovao. Dana 24. kolovoza 2021. tužitelj putem svoje punomoćnice Upravi tuženika, odnosno predsjedniku Uprave upućuje zahtjev za mirno rješavanje spora, a s ciljem da mirno riješe nastali spor, bez podnošenja tužbe. Međutim, tužitelj nije dobio nikako očitovanje na isti. Dana 31. kolovoza 2021. punomoćnik tužitelja kontaktirao je tuženika te putem elektroničke pošte zatražio očitovanje o zahtjevu za zaštitu prava koji je tuženik primio 4. kolovoza 2021. te kojem je svakako istekao rok za očitovanje, međutim, tužitelj je htio dati još jednu priliku za mirno rješenje sporne situacije. Budući se tuženik nije očitovao, tužitelj se odlučio poduzeti daljnje pravne radnje, ali naglašava da je do danas poduzimao sve da se spor riješi mirnim putem. Tužitelj navodi da je odluka iz stavka II. tužbe nezakonita jer sadrži netočna i neistinita činjenična utvrđenja te je rezultat narušenih i poremećenih odnosa s voditeljicom Podružnice Marijom Caharijom od početka njezinog rukovođenja podružnicom, a koja je tužitelju i otkazala ugovor o radu kao odgovorna osoba tuženika. Tužitelj navodi da su netočni navodi da je tužitelj dana 18. lipnja 2021. i 28. lipnja 2021. neopravdano izostao sa svog radnog mjesta, obzirom je svoj nedolazak ispričao. Naime, tužitelj je 16. lipnja 2021. godine putem elektroničke pošte zatražio od Voditeljice Podružnice Marije Caharije i Snježane Matošević korištenje jednog dana godišnjeg odmora i to 18. lipnja 2021. godine, a nastavno na godišnji odmor koji mu je prethodno odobren u tom tjednu. Tužitelj sukladno članku 42. Kolektivnog ugovora za radnike u trgovačkom društvu Zagrebačkog holdinga d.o.o. (dalje: Kolektivni ugovor) ima pravo koristiti pet (5) puta po jedan (1) dan godišnjeg odmora prema svom zahtjevu i u vrijeme koje sam odredi, ali da je o tome dužan obavijestiti svog neposrednog rukovoditelja, najmanje tri dana prije. Tužitelj je postupio po Kolektivnom ugovoru, međutim, s nekoliko sati zakašnjenja obavijestio Voditeljicu Podružnice Mariju Cahariju i Snježanu Matošević, dakle, umjesto 15. lipnja 2021. godine do 23:59 sati, obavijestio 16. lipnja 2021. godine. Smatrajući da mu je zamolba o korištenju jednog dana godišnjeg odmora odobrena, budući po Kolektivnom ugovoru za korištenje jednog dana godišnjeg odmora je dovoljna samo obavijest o korištenju, tužitelj je izostao s radnog mjesta 18. lipnja 2021. godine, isključivo jer je mislio da je njegova zamolba

prešutno odobrena budući nije dobio nikakvo očitovanje, ni negativno ni pozitivno. Jednako tako, opravdano je smatrao da mu je odobren jedan dan godišnjeg odmora iz razloga što nije postojao niti jedan jedini opravdani razlog da mu isti bude odbijen, a u prilog tome ide i činjenica da je upravo od istih nadređenih osoba, odnosno Voditeljice Podružnice dobio odobrenje za korištenje godišnjeg odmora u trajanju od pet radnih dana za dane koji neposredno slijede tom petku (18. lipnja 2021.). Tužitelj također ukazuje na činjenicu da bi bilo uobičajeno da je, ukoliko su njegovi nadređeni smatrali da je godišnji za taj dan neopravdan ili nedozvoljen, dobio nekakvo negativno očitovanje, a što se u konkretnom slučaju nije dogodilo. Unutar dva radna dana, (16. lipnja 2021. godine – srijeda i 17. lipnja 2021. godine – četvrtak) nitko od nadređenih nije reagirao na njegovu obavijest o korištenju godišnjeg odmora sukladno čl. 42. Kolektivnog ugovora, niti su upozorili da je ista obavijest nepravodobna ili pak da istu ne mogu uvažiti, time dovodeći tužitelja u zabludu da mu je odobren jedan dan godišnjeg odmora, a kako bi kasnije mogli to navesti kao činjenicu na kojoj će temeljiti Odluku, zbog već navedenih narušenih odnosa s Voditeljicom Podružnice. Nadalje, 27. lipnja 2021. tužitelj obavještava putem elektroničke pošte Voditeljicu Podružnice i Snježanu Matošević o korištenju jednog dana godišnjeg odmora za sljedeći dan, 28. lipnja 2021., a to zbog zdravstvenih problema zbog kojih nije mogao pristupiti na posao. Tuženik je upoznat sa zdravstvenim problemima tužitelja zbog kojih je često otvarao bolovanja, a na što je Voditeljica Podružnice stalno imala primjedbe i time davala do znanja da ne uvažava njegove zdravstvene probleme. Iz tog razloga tužitelj je zatražio jedan dan godišnjeg odmora kako ne bi otvarao bolovanje te kako bi izbjegao primjedbe Voditeljice Podružnice. Međutim, u narednih nekoliko sati njegovo zdravstveno stanje se pogoršalo te je za taj dan ipak koristio bolovanje, budući da opet nije dobio nikakvo očitovanje o korištenju jednog dana godišnjeg odmora. O razlozima i osnovanosti bolovanja za 28. lipnja 2021. godine tužitelj je dostavio tuženiku medicinsku dokumentaciju te mu proslijedio doznake koje je dobio od svoje liječnice, dr. Nevenke Kaluger. Tuženik mu je unatoč tome otkazao Ugovor o radu, a što je u suprotnosti s odredbom članka 117. stavka 1. Zakona o radu u skladu s kojom privremena nenazočnost na radu zbog bolesti ili ozljede nije opravdani razlog za otkaz ugovora o radu, te je time tuženik grubo povrijedio prava tužitelja. Dana 29. lipnja 2021. tuženik upućuje tužitelju Upozorenje o obvezama iz radnog odnosa kojim se upozorava da je prekršio odredbu članka 42. Kolektivnog ugovora te odredbe članka 7. i 8. Zakona o radu. Navodi se također da je sukladno članku 42. Kolektivnog ugovora o korištenju jednog dana godišnjeg odmora bio dužan obavijestiti svog neposrednog rukovoditelja te kako je naknadnom provjerom s njegovom neposrednom rukovoditeljicom Anom Kelić utvrđeno da istu nije obavijestio o korištenju jednog dana godišnjeg odmora. Tužitelj ističe da je i prethodno, godišnji od pet radnih dana zatražio od Voditeljice Podružnice, koja je isti odobrila, pa je tako smatrao da je ona nadređena osoba kojoj se treba obraćati radi godišnjeg odmora. Stoga, nije jasno zbog čega mu prvi puta kada je zatražio godišnji odmor od Voditeljice Podružnice Marije Caharije, a ne svoje neposredne rukovoditeljice, nije ukazano na to da o istom mora obavještavati svog neposrednog rukovoditelja, a ne Voditeljicu Podružnice, koja mu je, štoviše prethodno odobrila godišnji odmor, pa je tužitelj opravdano smatrao da je ona osoba koju treba obavijestiti o korištenju godišnjeg odmora budući mu je nadređena i inače je obavještava o korištenju godišnjeg odmora. Tužitelj ukazuje i na to da je u konkretnoj situaciji bilo za očekivati od Voditeljice Podružnice kao nadređene osobe da ga usmjeri kao njoj podređenu osobu u slučaju da primijeti neznanje kod istog vezano uz određene poslovne činjenice. To bi po pravilima svake i običajima svake struke podrazumijevalo davanje točnih informacija radi otklanjanja neznanja kod podređene

osobe, budući je svakom voditelju u opisu posla između ostalog, rukovođenje svojih djelatnika, što podrazumijeva pomaganje, usmjeravanje i brigu o istima. Upozorenje sadrži i rečenicu: „Tako je utvrđeno da u dane 18.06.2021. i 28.06.2021. niste bili prisutni na radnom mjestu i niste obavljali poslove iz svog ugovora o radu što je Vaša zakonska obveza iz čl. 7. Zakona o radu a proizlazi iz sklopljenog Ugovora o radu s Poslodavcem.“ Tužitelj se poziva na odredbu čl. 7. Zakona o radu koja glasi: „Poslodavac je obvezan u radnom odnosu radniku dati posao te mu za obavljani rad isplatiti plaću, a radnik je obvezan prema uputama koje poslodavac daje u skladu s naravi i vrstom rada, osobno obavljati preuzeti posao.“ Tužitelju je nejasno kojim postupcima je prekršio citiranu odredbu budući on svoj posao obavlja osobno i to prema uputama tuženika, u skladu s naravi i vrstom rada. To što je tuženika obavijestio o korištenju jednog dana godišnjeg odmora s par sati zakašnjenja i što je 28. lipnja 2021. godine opravdano i zakonito koristio bolovanje ne znači kršenje navedene odredbe. Budući se tuženik nije očitovao o zahtjevu za zaštitu prava niti o zahtjevu za mirno rješenje spora tužitelj predlaže da sud utvrdi da je odluka o redovitom otkazu ugovora o radu od 22. srpnja 2021. nedopuštena te da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao. Također, tužitelj predlaže da se naloži tuženiku da tužitelja vrati na radno mjesto samostalnog knjigovođe, kao i da mu isplati naknadu plaće za razdoblje od kolovoza 2021. do zaključenja glavne rasprave, sve uz naknadu parničnog troška s pripadajućim zateznim kamatama. Tužitelj je ujedno podnio i prijedlog za određivanje privremen mjere radi vraćanja na rad.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbu u cijelosti. Navodi da tužitelj u tužbi od 1. rujna 2021. godine navodi da je bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu samostalnog knjigovođe u Podružnici za upravljanje projektima temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 13. ožujka 2017. godine. Nadalje, navodi kako je tuženik dana 22.7.2021. godine donio Odluku o redovitom otkazu Ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja radnika. S tim u vezi, tužitelj ističe da mu je Ugovor o radu otkazan jer nije izvršavao rad niti bio na radnom mjestu dana 18.6.2021. godine niti 28. lipnja 2021., a što smatra nezakonitim otkazom. Obzirom na navedeno, predlaže naslovljenom sudu utvrditi da je Odluka nedopuštena i da tužitelju nije prestao radni odnos kod tuženika, kao i da tuženiku naloži tužitelju isplatiti sve zaostale, a neisplaćene plaće do vraćanja na rad. Zaključno, predlaže donijeti privremenu mjeru koja se sastoji u vraćanju tužitelja na rad te plaćanju naknade plaće za vrijeme trajanja ovog postupka. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te predloženoj privremenoj mjeri u cijelosti. Tužitelj je s tuženikom imao sklopljen Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 13. ožujka 2017. kojim je ugovoreno da će radnik obavljati poslove radnog mjesta „Samostalni knjigovođa“ u Službi za financije, računovodstvo i nabavu. Tuženik je 22. srpnja 2021. godine donio Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika KLASA: ZGH-11-17-580, URBROJ: 08-01/4-21-12 (u nastavku: Odluka). U obrazloženju Odluke tuženik je utvrdio kako je upozorenjem od 29. lipnja 2021. godine upozorio tužitelja da je izvršio povredu radne obveze propisane člankom 7. Zakona o radu, a koja obveza se sastoji u tome da je tužitelj kao radnik obvezan prema uputama koje poslodavac daje u skladu s naravi i vrstom rada, osobno obavljati preuzeti posao. Tužitelj je povredu opisane obveze izvršio na način da nije izvršavao rad niti bio na radnom mjestu dana 18. lipnja 2021., kao ni 28. lipnja 2021., a u koje vrijeme je bio dužan biti na radu. Opisanim postupanjem tužitelj je povrijedio i odredbu članka 110. stavka 2. točke 2. Kolektivnog ugovora za radnike u trgovačkom društvu Zagrebački holding d.o.o., a koja propisuje kako kršenje radnih obveza predstavlja razlog za otkazivanje ugovora o radu (otkaz

ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika), a osobito ako radnik neprimjereno obavlja ili zapostavlja svoje dužnosti iz ugovora o radu. Nadalje, tuženik ukazuje kako tužitelj u cijelosti ne navodi odnosno zanemaruje daljnje razloge za otkaz sadržane u pobijanoj Odluci o otkazu odnosno čitavu drugu stranicu obrazloženja Odluke o otkazu. Naime, na istoj se utvrđuje kako je tužitelj, pored navedenih razloga za otkaz, dana 2. srpnja 2021. godine poslao *e-mail* naslova „Očitovanje na upozorenje o obvezama iz radnog odnosa“ u kojem tužitelj, između ostalog, za voditeljicu tuženika, Mariju Cahariju, navodi sljedeće:

„Podijelili ste najviše suludih i besmislenih opomena (kao što je ova) od svih podružnica u Zagrebačkom holdingu, a ima nas samo 25 radnika, nije li to vrsta mobinga? »

« (...) Vi u vrijeme kada ste bili zaposlenica i pomoćnica niste ni dolazili na posao. Ja nisam znao da ste radili u našoj podružnici dok niste pobijedili na genijalno napisanom «javnom» natječaju isključivo za vas, što je lako dokazivo jer se natječaj prepravljao isti dan.»

Pored toga, tužitelj je 5. srpnja 2021. poslao *e-mail* naslova «RE: Očitovanje na upozorenje o obvezama iz radnog odnosa» u kojem u odnosu na voditeljicu tuženika izjavljuje sljedeće:

«Što se tiče Vašeg rukovodećeg iskustva kao pomoćnica voditeljice, Vi niste dolazili na posao, samim time ne možete imati nikakvo iskustvo, kamoli rukovodeće (...). Citirani *e-mailovi* poslani su na adrese Nikole Vukovića, predsjednika Uprave tuženika, Ante Samodola, člana Uprave tuženika, Ane Kelić, Franje Hakenberga i Snježane Matošević, radnika tuženika, svim reprezentativnim sindikatima tuženika te gradonačelniku Grada Zagreba Tomislavu Tomaševiću. Prije svega, vrijedi istaknuti kako radno pravo ne predviđa institut očitovanja na upozorenje o obvezama iz radnog odnosa. Naime, članak 119. stavak 1. Zakona o radu propisano je da je poslodavac prije redovitog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika dužan radnika pisano upozoriti na obvezu iz radnog odnosa i ukazati mu na mogućnost otkaza u slučaju nastavka povrede te obveze. Dakle, u konkretnom slučaju, tužitelj kao radnik je slanjem citiranih *e-mailova* prisvojio sebi pravo koje mu zakon uopće ne daje odnosno nije koristio nikakva zakonska ovlaštenja. Nadalje, opisanim postupanjem, tužitelj je počinio povredu obveza iz radnog odnosa zbog čega je Odluka tuženika u cijelosti opravdana i na zakonu osnovana. Naime, tužitelj je slanjem predmetnih *e-mailova* većem broju primatelja, od kojih su pojedini u potpunosti nenadležni za odlučivanje o radnom odnosu tužitelja, a u kojima se na neistinit, neprimjeren i uvredljiv način izražavao na račun voditeljice tuženika doveo u pitanje ugled voditeljice tuženika, njezin autoritet i poštovanje zaposlenika, a time i sposobnost rukovoditelja u poslovanju tuženika. Isto tako, tužitelj je svojim postupanjem teško narušio komunikaciju između njega i voditeljice tuženika kao njemu nadređene osobe nužnu za redovno funkcioniranje podružnice i odvijanje radnih procesa, a što predstavlja kršenje obveza iz radnog odnosa i opravdani razlog za otkaz ugovora o radu uvjetovanog skrivljenim ponašanjem radnika. Nadalje, tužitelj navodi da je dana 2. kolovoza 2021. godine protiv Odluke podnio zahtjev za zaštitu prava, na koji se tuženik do danas nije očitovao. Također navodi kako je dana 24. kolovoza 2021. Upravi tuženika uputio zahtjev za mirno rješenje spora na koji se tuženik nije očitovao. Odredbom članka 133. stavka 1. Zakona o radu propisano je da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od petnaest dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava. S tim u vezi, stavkom 2. istog članka određeno je da ako poslodavac u roku od petnaest dana od dostave

zahtjeva radnika iz stavka 1. ovoga članka ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom. Iz navedenih odredbi ni na koji način ne proizlazi dužnost poslodavca, ovdje tuženika, da se očituje na zahtjeve radnika. U odgovoru na tužbu, tuženik je u cijelosti osporio i prijedlog za određivanje privremen mjere vraćanja na rad.

3. Tužitelj je podneskom od 25. listopada 2022. konačno uredio tužbeni zahtjev na način da je točno naznačio pojedinačne mjesečne novčane iznose čiju isplatu traži zajedno s pripadajućim zateznim kamatama, što predstavlja preinaku tužbe. Slijedom navedenog, na temelju članka 190. stavka 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP), odlučeno je kao u točki I. izreke ovog rješenja.

4. Predlagatelj osiguranja je povukao prijedlog za osiguranje te je stoga temeljem članka 40. stavka 2. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 131/20.) odlučeno kao u točki II. izreke ovog rješenja.

5. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom i čitanjem izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad (str. 7-8 i 23 spisa), medicinske dokumentacije (str.9-13 spisa), odluke o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika (str. 14-15 spisa), Upozorenja o obvezama iz radnog odnosa od 29. lipnja 2021. (str. 16-17 spisa), Zahtjeva za mirno rješenje spora od 24. kolovoza 2021. (str. 18-19 spisa), potvrde o primitku (str. 20 spisa), Zahtjeva za zaštitu prava od 2. kolovoza 2021. (str. 21- 22 spisa), potvrde o primitku i povratnice (str. 24 spisa), Upozorenja na obveze iz radnog odnosa s mogućnošću otkaza ugovora o radu (str. 42 spisa), elektroničke pošte od 2. srpnja 2021. i od 5. srpnja 2021. (str. 43-45 spisa), ispisa s internetski stranica Moj posao i Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (str. 46-52 spisa), izjave Igora Cerara od 20. rujna 2022. (str. 61 spisa), poziva Državnog inspektorata od 22. srpnja 2021. (str. 68-69 spisa), elektroničke pošte od 16. lipnja 2021. (str. 67 spisa), novinski članaka (str. 87-90 spisa), elektroničke pošte (str. 91-93 spisa), javnog poziva za iskazivanje interesa za slobodno radno mjesto (str. 94-95 spisa), javnog natječaja za popunjavanje radnog mjesta (str. 96-97 spisa), ocjene pomoćnika voditelja podružnice od 29. listopada 2021. (str. 98-100 spisa), Pravilnika o unutarnjem prijavljivanju nepravilnosti (str. 108-116 spisa), izvotka iz sudskog registra za tuženika (str. 120-163 spisa) i druge dokumentacije koja je priložena u sudski spis te su saslušani svjedoci Marija Caharija (str. 169-172 spisa), Igor Cerar (str. 191-192 spisa) i Željka Šurbek Deduš (str. 210-212 spisa) i tužitelja Marko Pavić (str. 172-175 spisa). Sud nije saslušao zastupnika po zakonu tuženika Ivana Novakovića i Matiju Subašić Maras jer je tužitelj na ročištu održanom 9. ožujka 2026. odustao od njihova saslušanja, a tuženik se odrekao saslušanja zastupnika po zakonu tuženika.

6. Na ročištu koje je održano 9. ožujka 2026., punomoćnik tužitelja i zamjenik punomoćnika tuženika su naveli da nema daljnjih dokaznih prijedloga te su predložili da se glavna rasprava zaključi. Sud je, uz njihovu suglasnost, odlučio da se daljnji dokazi neće izvoditi i zaključio je glavnu raspravu.

7. Temeljem tako provedenog postupka, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno odredbi članka 8. ZPP-a, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje nedopuštenosti Odluke o redovitom otkazu ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika, KLASA: ZGH-11-17-580, URBROJ: 08-01/4-21-12 od 22. srpnja 2021. (dalje: Odluka o otkazu), naloga tuženiku za vraćanje tužitelja na posao na radno mjesto samostalnog knjigovođe te isplate naknade plaće i drugih materijalnih prava tužitelju za razdoblje od 10. rujna 2021. pa do vraćanja na rad.

9. Među strankama nije sporno da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika na temelju Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 13. ožujka 2017. kojim je ugovoreno da će radnik obavljati poslove radnog mjesta samostalni knjigovođa u Službi za financije, računovodstvo i nabavu.

10. Sporno je u ovom predmetu je li tuženik imao opravdan razlog za otkazivanje ugovora o radu tužitelju te je li, prije otkazivanja ugovora o radu tužitelja, proveo propisanu proceduru.

11. Odredbom članka 115. stavka 1. točke 3. Zakona o radu ("Narodne novine" broj 93/14., 127/17. i 98/19. dalje: ZR), propisano je da poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok (redoviti otkaz), ako za to ima opravdani razlog, u slučaju ako radnik krši obveze iz radnog odnosa (otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika).

12. Odredbom članka 135. stavka 3. ZR-a propisano je da je u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu, teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu na poslodavcu ako je ugovor o radu otkazao poslodavac, a na radniku samo ako je on ugovor o radu otkazao izvanrednim otkazom ugovora o radu.

13. Člankom 133. stavkom 1. ZR-a određeno je da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od petnaest dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava. Stavak 2. istog članka propisuje da ako poslodavac u roku od petnaest dana od dostave zahtjeva radnika iz stavka 1. ovoga članka ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom.

13.1. U konkretnom slučaju, nije sporno da je tuženik 22. srpnja 2021. donio Odluku o otkazu na koju je tužitelj pravovremeno 2. kolovoza 2021. podnio Zahtjev za zaštitu prava koji je tuženik zaprimio 4. kolovoza 2021. Slijedom navedenog, tužitelj je pravovremeno podnio tužbu ovome sudu 1. rujna 2021.

14. Tijekom postupka nije bilo sporno da kod tuženika u predmetnom razdoblju nije bilo formirano radničko vijeće niti su se sindikati koji djeluju kod tuženika sporazumjeli i o tome pisanim putem obavijestili tuženika koji sindikalni povjerenik je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća pa, prema ocjeni ovog suda, tuženik nije bio dužan poduzimati daljnje radnje radi ispunjenja obveze iz članka 150. stavka 1. ZR-a (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci od 9. siječnja 2024. poslovnog broja Rev-

1622/2022). Neovisno o prethodno navedenom, iz Odluke o otkazu, kao i iskaza svjedokinje Željke Šurbek Deduš kojem sud vjeruje, proizlazi da je tuženik ipak proveo savjetovanje sa reprezentativnim sindikatima.

15. Čitanjem Odluke o otkazu sud je utvrdio da je tužitelju redovito otkazan ugovor o radu od 13. ožujka 2017. zbog skrivljenog ponašanja radnika. U Odluci o otkazu navodi se da radi kršenja radnih obveza tužitelju je temeljem čl. 119. Zakona o radu, 30. srpnja 2019. upućeno Upozorenje na obveze iz radnog odnosa u svezi mogućnosti otkaza Ugovora o radu, te 29. lipnja 2021. Upozorenje o obvezama iz radnog odnosa. Upozorenjem od 29. lipnja 2021., tužitelj je od strane poslodavca upozoren da je izvršio povredu radne obveze iz članka 7. Zakona o radu jer nije izvršavao rad niti bio na radnom mjestu 18. lipnja 2021., niti 28. lipnja 2021. – u ono vrijeme kada je bio dužan biti na radu, a time je došlo i do povrede radnog odnosa iz članka 110. st. 2. t. 2 Kolektivnog ugovora vezane za neprimjereno obavljanje ili zapostavljanje dužnosti Radnika iz Ugovora o radu. Također, Radnik je upozoren da je povrijedio čl. 8 Zakona o radu koji propisuje da se Radnik u radnom odnosu dužan pridržavati odredbi Zakona o radu i drugih zakona te između ostalog i Kolektivnog ugovora, te je Radnik bio dužan postupiti sukladno članku 42. Kolektivnog ugovora i pravovremeno tražiti korištenje godišnjeg odmora. Nadalje, Radnik je upozoren na mogućnost otkaza Ugovora o radu u slučaju ponovljenog kršenja obveza iz radnog odnosa. Dana 2. srpnja 2021. tužitelj je poslao *e-mail*: „Očitovanje na upozorenje o obvezama iz radnog odnosa“, a koji *e-mail* je poslan na adrese Nikole Vukovića, predsjednika Uprave Zagrebačkog holdinga d.o.o., Ante Samodola, člana Uprave Zagrebačkog holdinga d.o.o., Ane Kelić, Franje Hakenberga, Snježane Matošević, svi zaposleni kod Poslodavca, svim reprezentativnim sindikatima Zagrebačkog holdinga d.o.o., te gradonačelniku Grada Zagreba Tomislavu Tomaševiću. U predmetnom *e-mailu* tužitelj između ostalog navodi za Voditeljicu Podružnice Mariju Cahariju slijedeće:

„podijelili ste najviše suludih i besmislenih opomena (kao što je ova) od svih podružnica u Zagrebačkom holdingu, a ima nas samo 25 radnika, nije li to vrsta mobinga?“

„(...) Vi u vrijeme kada ste bili zaposlenica i pomoćnica niste ni dolazili na posao. Ja nisam znao da ste radili našoj podružnici dok niste pobijedili na genijalno raspisanom „javnom“ natječaju isključivo za vas, što je kao dokazivo jer se natječaj prepravljao isti dan.“

Nadalje, tužitelj je poslao 5. srpnja 2021. *e-mail* naslova „RE: Očitovanje na upozorenje o obvezama iz radnog odnosa“, a koji *e-mail* je poslan na adrese Nikole Vukovića, predsjednika Uprave Zagrebačkog holdinga d.o.o., Ante Samodola, člana Uprave Zagrebačkog holdinga d.o.o., Ane Kelić, Franje Hakenberga, Snježane Matošević, svi zaposleni kod Poslodavca, svim reprezentativnim sindikatima Zagrebačkog holdinga d.o.o., te gradonačelniku Grada Zagreba Tomislavu Tomaševiću, u kojem *e-mailu* za Voditeljicu Podružnice navodi slijedeće:

„Što se tiče Vašeg rukovodećeg iskustva kao pomoćnica voditeljice, Vi niste dolazili na posao, samim time ne možete imati nikakvo iskustvo, kamoli rukovodeće (...)“

U Odluci o otkazu navodi se da naprijed navedenim *e-mailovima* od 2. srpnja 2021. i 5. srpnja 2021. neistinitim, neprimjerenim i uvredljivim izražavanjem na račun Voditeljice Podružnice gđe. Marije Čaharije doveo u pitanje ugled voditeljice Podružnice, njezin autoritet i poštovanje zaposlenika, a time i sposobnost rukovođenja u poslovanju kod Poslodavca. Isto tako tužitelj je svojim postupanjem teško narušio komunikaciju između njega i Voditeljice Podružnice kao njemu nadređene osobe nužno za redovito funkcioniranje podružnice i odvijanje radnih procesa, što sve skupa predstavlja kršenje obveza iz radnog odnosa i opravdan razlog za otkaz Ugovora o

radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika, stoga radnik nije pozvan da iznese svoju obranu, obzirom na postojanje naprijed navedenih okolnosti zbog kojih nije opravdano od Poslodavca očekivati da to učini (članak 119 st. 2. Zakona o radu).

Nadalje, navodi se da sukladno članku 150. Zakona o radu, tuženik je proveo savjetovanje sa svim reprezentativnim sindikatima, te je od Sindikata vozača i prometnih radnika Zagrebparking dobio odgovor 14. srpnja 2021. da isti nisu suglasni s prijedlogom Odluke, dok se ostali sindikati nisu očitovali.

Kako je tužitelj na radu proveo neprekidno 4 godine, otkazni rok iznosi 1 (jedan) mjesec. Tužitelj je tijekom otkaznog roka bio oslobođen obveze rada, a za vrijeme do isteka otkaznog roka pripadala mu je naknada plaće i sva ostala prava kao da je radio do isteka otkaznog roka.

16. Tijekom postupka sud je saslušao svjedokinju Mariju Caharija koja je u svom iskazu navela da je kod tuženika radila od 2015. do 2022., dok je voditeljica Podružnice bila od 2017. do 2022. Tužitelj joj je poznat budući da je radio u Podružnici upravljanja projektima, gdje je ona bila voditeljica. Tužitelj je radio u Službi za financije i obavljao je poslove iz svog djelokruga. Ona je kao voditeljica Podružnice tužitelju potpisala otkaz ugovora o radu zbog poruka elektroničke pošte koje je on poslao trećim osobama, a koje su bile prepune difamacija, kleveta i ostalih ponižavajućih sadržaja koji se tiču nje kao voditeljice i kao osobe, zbog čega je daljnja suradnja postala nemoguća. Radilo se o dvije poruke elektroničke pošte upućene kolegama iz Podružnice kojima je ona bila nadređena, Upravi Zagrebačkog holdinga, gradonačelniku Grada Zagreba te ostalim zaposlenicima. Budući da je pod kopijom primatelja stajalo "svi zaposlenici", poruke su bile poslone velikom broju ljudi. U njima je tužitelj iznio cijeli niz kleveta na njezin račun, navodeći primjerice da ona nije dolazila na posao, da nije kompetentna za vođenje Podružnice te da je natječaj za njezino radno mjesto bio namješten. Prije slanja predmetnih poruka tužitelj je s njezine strane dobio upozorenje na povredu radne obveze zbog toga što je otišao na godišnji odmor bez traženja odobrenja i bez prethodne najave, čime je prekršio odredbe Kolektivnog ugovora prema kojima je bio dužan najaviti odlazak na godišnji odmor najmanje tri dana ranije i ishoditi njezino dopuštenje. Time je posao tužitelja bez prethodne organizacije pao na teret njegovih kolega, koji su uz vlastite obveze morali preuzeti i njegove. U predmetnim porukama elektroničke pošte bili su navedeni njezini podređeni, kolegica Ana Kelić kao voditeljica Službe za financije, Franjo Hakenberg kao pravnik u Podružnici, zatim sindikati, gradonačelnik i Uprava. Nitko od navedenih primatelja nije bio nadležan za odlučivanje o radnopravnom statusu tužitelja ni o eventualnim povredama radne obveze, budući da je ona bila isključivo odgovorna za to. Porukama elektroničke pošte njezin autoritet i ugled u Podružnici bili su ozbiljno narušeni, odnos s tužiteljem je nepovratno narušen, kao i odnosi s ostalim kolegama i ljudima iz Holdinga, a svjedokinja smatra da je sigurno više nisu gledali na isti način kao prije. Nitko od primatelja poruka elektroničke pošte, niti inspekcija niti bilo koje drugo nadležno tijelo, nije utvrdio nepravilnosti u njezinom radu, niti se itko ikada žalio na njezino postupanje. Tužitelj nije podnio tužbu radi mobinga protiv nje ni tuženika, a nije se niti obratio povjereniku za zaštitu dostojanstva radnika, kao ni radnik Igor Cera. Tužitelju nikada nije povrijeđeno pravo na korištenje godišnjeg odmora. Tužitelj često nije bio prisutan na poslu, što zbog bolovanja, što zbog godišnjeg odmora, što je stvaralo probleme u poslovanju, pri čemu je bolovanja uredno opravdavao doznakama. Svjedokinja je upoznata s tužiteljevim premještajem u Podružnicu Čistoća, do kojeg je došlo temeljem odluke o premještaju iz Podružnice upravljanja projektima, no ona ga nije premjestila. Voditelj Podružnice Čistoća tražio je privremeno ustupanje radnika

radi potreba posla, međutim naknadno su iz Čistoće zatražili da se tužitelj vrati jer od premještaja nije bilo koristi s obzirom na to da tužitelj nije dolazio na posao, no razlog tome svjedokinja ne poznaje. Način komunikacije koji je tužitelj koristio u porukama elektroničke pošte nije bio uobičajen te je za nju bio potpuno neprimjeren i šokantan, a slične situacije s drugim radnikom nije imala. Svjedokinja nije pokrenula kazneni postupak radi klevete ili uvrede, niti građanski postupak radi naknade štete u vezi s predmetnim porukama elektroničke pošte. Kao voditeljica Podružnice imala je ovlasti samostalno donositi odluke o otkazu. Za slučaj gospodina Pavića bila je upoznata i Uprava Zagrebačkog holdinga, a radilo se o dobro poznatoj priči u širem krugu ljudi. Prije davanja otkaza tužitelju su bile izrečene dvije opomene koje se nisu odnosile na slanje poruka elektroničke pošte, a svjedokinja smatra da se tužitelj mogao očitovati na prigovore. Budući da su međusobni odnosi bili nepovratno narušeni, odlučila se za otkaz umjesto za opomenu, jer daljnja suradnja više nije bila moguća. Predmetne poruke elektroničke pošte uslijedile su nakon opomene koja mu je bila izrečena, no po mišljenju svjedokinje nisu predstavljale očitovanje na opomenu, već čisto vrijeđanje na osobnoj i profesionalnoj razini s ciljem njezine diskreditacije. Vezano uz pisanu opomenu u kojoj se navodi da tužitelj nije došao na posao 28. lipnja 2021., svjedokinja izjavljuje da se ne sjeća tog datuma, ali da je provjerila sve relevantne činjenice. Svjedokinji je radni odnos prestao dolaskom nove uprave i novog gradonačelnika, kada je donesena odluka o ukidanju Podružnice upravljanja projektima, te je bila proglašena tehnološkim viškom zajedno s još oko 700 zaposlenika Zagrebačkog holdinga i dobila je poslovno uvjetovani otkaz. Vezano uz javni natječaj na temelju kojeg je primljena na radno mjesto voditeljice, svjedokinja se ne sjeća pojedinosti o uvjetima u pogledu rukovodećeg iskustva, ali smatra da je ispunjavala sve propisane uvjete. Ne sjeća se ni koliko je ukupno opomena pred otkaz izrekla radnicima. Navod da je tužitelju ikada rekla: "Što si ti došao, marš iz mog ureda!" kategorički odbija, ističući da joj takav vokabular nije svojstven.

17. Svjedok Igor Cerar je iskazao da je zaposlen u vlastitoj firmi, a kod tuženika je radio 22 godine na poslovima voditelja projekta. Tužitelj mu je poznat kao bivši zaposlenik tuženika. Radni odnos kod tuženika prestao mu je 1. srpnja 2022. jer nije prihvatio ponuđene uvjete vezane uz plaću i novo radno mjesto. Tuženik mu je naime ponudio radno mjesto sa znatno nižim koeficijentom plaće, manjim za 40% u odnosu na prethodni ugovor o radu te je osobno želio napustiti radno okruženje tuženika, osobito u vrijeme dok je pokojni bivši gradonačelnik Milan Bandić bio živ. Napominje da je 20. rujna 2022. napisao i potpisao izjavu te da u cijelosti ostaje pri svemu što je u njoj naveo. Svjedok nema saznanja da bi tužitelj počinio bilo kakve povrede radne obveze, niti mu je poznato je li tužitelj bio na radnom mjestu 18. ili 28. lipnja 2021. Također nema saznanja da bi tužitelj slao poruke elektroničke pošte u vezi s ponašanjem voditeljice Podružnice Marije Caharije, no može razumjeti da je tražio nekoga komu bi se požalio, budući da su radni uvjeti bili zaista loši. Smatra da su okolnosti upućivale na to da je Marija Caharija provodila mobing ne samo prema tužitelju već i prema ostalim radnicima. Želi istaknuti i da je Marija Caharija imenovana na mjesto voditeljice Podružnice putem natječaja koji je u cijeloj Podružnici izazivao sumnje u njegovu pravilnost. Svjedok nije nikada bio u nadređenom položaju prema tužitelju te stoga nema saznanja o tome je li tužitelj ikada neopravdano izostajao s posla. Nije osobno vidio niti čuo da je tužitelj po nalogu Marije Caharija morao obavljati pranje službenih vozila tuženika uz redovne zadatke svog radnog mjesta, no s obzirom na prilike koje su tada vladale, ne isključuje tu mogućnost. Svjedok zna da je svjedokinja Caharija imala bolesnog oca te da je znalo proći i do mjesec dana njezine

odsutnosti s posla, no ne zna je li u tim slučajevima koristila bolovanje, a to se odnosilo na razdoblje prije nego što je preuzela funkciju voditeljice Podružnice, dok za kasniji period nema saznanja. Ne zna ni je li svjedokinja Caharija provodila po osam sati dnevno u svom uredu zaključana s vanjskim suradnikom tuženika. Osobno ga svjedokinja Caharija nije vrijeđala, no ističe da mu je izrekla opomenu pred otkaz ugovora o radu koju smatra u potpunosti neosnovanom.

18. Svjedokinja Željka Šurbek Deduš je iskazala da je zaposlena u Zagrebačkom holdingu od 2. siječnja 2009. i trenutno obnaša funkciju direktorice Sektora za upravljanje ljudskim potencijalima. U srpnju 2021. radila je kao voditeljica Službe za upravljanje ljudskim potencijalima Direkcije Zagrebačkog holdinga. Tužitelja osobno ne poznaje, no poznato joj je da je bio zaposlenik Zagrebačkog holdinga, odnosno Podružnice upravljanja projektima. Vezano uz otkazivanje ugovora o radu tužitelju, navodi da mu je ugovor otkazan u srpnju 2021., nakon što mu je prethodno izdano upozorenje zbog povrede obveza iz radnog odnosa, konkretno zbog nedolaska na posao. Sporni dani bili su, prema njezinom sjećanju, 18. ili 28. lipnja 2021. Nakon primitka upozorenja tužitelj je uputio poruku elektroničke pošte Mariji Caharija kao voditeljici Podružnice, ali i nizu drugih osoba, i to Upravi Holdinga, kolegi pravniku iz Podružnice, kolegici iz službe za ljudske resurse u Podružnici te gradonačelniku Grada Zagreba. Predmetna poruka bila je naslovljena kao zahtjev za zaštitu prava, međutim njezin sadržaj bio je podcjenjivački, budući da je tužitelj u njoj naveo da je Marija Caharija nesposobna, da se zaposlila po vezi te da nema kompetencija za obavljanje posla voditeljice Podružnice. Nakon slanja navedene poruke tužitelju je otkazan ugovor o radu. Svjedokinja nadalje navodi da u to vrijeme kod tuženika nije bilo ustrojeno radničko vijeće niti su sindikati obavijestili poslodavca o sindikalnom povjereniku koji preuzima prava i obveze radničkog vijeća. Unatoč tome, tuženik je proveo savjetovanje sa sindikatima, iako je sudska praksa iz 2024. pokazala da savjetovanje u takvim okolnostima nije bilo potrebno provoditi. Svjedokinji nije poznato da je tužitelj dostavio doznaku za bolovanje neposredno nadređenoj rukovoditeljici vezano uz izostanak od 28. lipnja 2021. Pojašnjava da se upozorenje izriče i u slučaju kada radnik zatraži korištenje jednog dana godišnjeg odmora dva dana ranije, a takvo korištenje mu nije uskraćeno, budući da godišnji odmor mora biti formalno odobren, a prema odredbama Kolektivnog ugovora jedan dan godišnjeg odmora potrebno je zatražiti najmanje tri dana unaprijed. Svjedokinji nije poznato da bi Marija Caharija provodila mobing prema tužitelju, kao što joj nije poznata ni ikakva pravomoćna presuda kojom bi to bilo utvrđeno, niti joj je poznato da bi takav postupak ikada bio pokrenut. Ističe i da nije podnesen zahtjev za zaštitu dostojanstva, budući da je u to vrijeme osoba ovlaštena za primanje takvih pritužbi bila njezina suradnica Nena Perišić Pavlek, koja bi je o tome svakako obavijestila. Ne postoji ni odluka kojom bi javni natječaj na temelju kojeg je Marija Caharija zaposlena bio proglašen nezakonitim. Koliko je svjedokinji poznato, Marija Caharija uredno je izvršavala svoje obveze iz radnog odnosa za vrijeme obavljanja funkcije voditeljice Podružnice upravljanja projektima. Način na koji je tužitelj komunicirao u porukama elektroničke pošte od 2. i 5. srpnja 2021. svjedokinja ocjenjuje kao neuobičajen i neprihvatljiv, navodeći da se takvim radnicima izriče odgovarajuća sankcija. Vezano uz reakciju na predmetne poruke elektroničke pošte, svjedokinja navodi da je nova Uprava preispitivala kompetencije Marije Caharija te provjeravala je li natječaj bio namješten, pri čemu su joj se s tim pitanjima osobno obratili predsjednik Uprave Vuković i član uprave Samodol. Utvrđeno je da natječaj nije bio namješten, a Marija Caharija ostala je na toj poziciji sve do gašenja Podružnice i provedbe postupka kolektivnog zbrinjavanja viška

radnika, kada joj je u drugoj polovici 2022. otkazan ugovor o radu. Ana Kelić, Franjo Hakenberg, Snježana Matošević, gradonačelnik Grada Zagreba, reprezentativni sindikati Zagrebačkog holdinga, Ante Samodol i Nikola Vuković nisu bili ovlašteni odlučivati o radnopravnom statusu tužitelja u smislu navoda iz spornih poruka elektroničke pošte, budući da je za to bila ovlaštena isključivo Marija Caharija kao voditeljica Podružnice. Svjedokinja također pojašnjava da dio navedenih osoba nisu bili zaposlenici Holdinga, pa se tako u mailing listi reprezentativnih sindikata Zagrebačkog holdinga nalaze čelnici sindikata koji nisu radnici tuženika. Tužitelj se doduše mogao obratiti sindikatima radi zaštite svojih prava, no sindikati nisu bili ovlašteni donijeti odluku o zahtjevu za zaštitu prava. Svjedokinji nije poznat broj upozorenja koja je predložila Marija Caharija.

19. Tijekom postupka saslušan je i tužitelj Marko Pavić koji je u svom iskazu naveo da je kod tuženika radio od 2017. do 2021. u Podružnici upravljanja projektima, a prije toga radio je kod drugih poslodavaca. Ističe da je napisao i potpisao dvije predmetne poruke elektroničke pošte koje je uputio svjedokinji Mariji Cahariji, koja mu je bila posredno nadređena kao voditeljica Podružnice, te da je iste poruke uputio i svim osobama navedenim pod rubrikom "CC". Prije slanja predmetnih poruka dobio je upozorenje pred otkaz ugovora o radu od strane voditeljice zbog navodne odsutnosti s posla 28. lipnja 2021., pri čemu ističe da je toga dana uredno došao na posao, s tim da je dan ranije zatražio odobrenje godišnjeg odmora za taj dan, no kako ga nije dobio, na posao je i došao. Nakon primitka upozorenja smatrao je da ono nije osnovano te je, osjećajući da su mu povrijeđena radna prava, zatražio zaštitu od više instance, konkretno od Uprave Zagrebačkog holdinga. Budući da mu nitko nije odgovorio, odlučio je napisati predmetne dvije poruke elektroničke pošte. Navodi da točno zna koga je i zašto uključio u poruku te da svaka od navedenih osoba ima svoju ulogu. Između ostalih, u poruci je bio Franjo Hakenberg koji je po nalogu Marije Caharija sastavio upozorenje pred otkaz, što je tužitelj smatrao nepravilnim i suprotnim Kolektivnom ugovoru, budući da je bio na poslu, a pravnik mu je pisao upozorenje da nije bio. U poruci je bila i Ana Kelić kao njegova izravno nadređena šefica financija, zatim Uprava Holdinga kao tijelo izravno nadređeno Mariji Cahariji, od koje je u prvoj rečenici poruke tražio zaštitu svojih radničkih prava, te sindikati kao tijela zadužena za zaštitu radnika. Izričito navodi da osim ovog upozorenja nikada ranije nije dobio nikakvu opomenu niti upozorenje, odnosno da se toga ne sjeća. Želi istaknuti da su upozorenja na obveze iz radnog odnosa u svezi s mogućnošću otkazivanja ugovora o radu ostalim radnicima Podružnice dolazila na tjednoj razini, a sve od strane gospođe Marije Caharija. U Podružnici upravljanja projektima na lokaciji u Jankomiru radilo je oko 22 do 25 radnika, od kojih je 13 dobilo najmanje jedno upozorenje, a neki i više od jednog. Predmetnim porukama elektroničke pošte htio se obraniti i ukazati na nepravilnosti koje su se događale u Podružnici pod vodstvom Marije Caharija, što je bio razlog zbog kojeg je iste proslijedio svim osobama navedenim pod rubrikom "CC". Napominje pritom da nije imao namjeru nikoga klevetati ni diskvalificirati te da je upozorenje koje je dobio bilo potpuno neopravdano i da je ono bila kap koja je prelila čašu, zbog čega se obratio gospođi Caharija i svim ostalima kako bi obranio svoja radnička prava i ukazao na nepravilnosti u radu Podružnice pod njezinim vodstvom. Konkretno misli na neprihvatljivo i neosnovano loše postupanje prema kolegama i radnicima, na neopravdano izricanje opomena pred otkaz te na prijetnje njemu i ostalim radnicima. Smatra također da nije prihvatljivo da osoba koja obnaša javnu funkciju u javnom poduzeću većinu radnog vremena provodi zaključana u sobi s vanjskim pružateljem usluga, za što ima neposredna saznanja jer su radili na istom

katu. Taj vanjski pružatelj usluga redovito bi dolazio kod Marije Caharije i boravio u njezinoj sobi po osam sati, a kolege koje su to provjeravale utvrdile su da je soba bila zaključana te mu to prenijele. Radilo se o opće poznatoj situaciji vezanoj uz vanjskog pružatelja usluga i gospođu Mariju Caharija. Ističe da protiv tuženika, odnosno Marije Caharija, za sada nije podnio tužbu radi mobinga te da kada je pisao predmetne poruke elektroničke pošte uopće nije pomišljao da bi zbog toga mogao dobiti odluku o otkazu ugovora o radu. Želi posebno istaknuti da je nakon slanja poruke od 2. srpnja 2021. od Marije Caharije dobio odgovor u kojemu mu je navela da koristi svoju obitelj kako bi utjecao na politički život Grada Zagreba i vršio pritisak na nju, zbog čega ju je u sljedećoj poruci od 5. srpnja 2021. molio da njegovu obitelj ne upliće u navedeno. Vezano uz predmetno upozorenje ističe da je bio na poslu 28. lipnja 2021., dok 18. lipnja 2021. nije bio na poslu jer je koristio godišnji odmor, pri čemu izričito navodi da je sukladno Kolektivnom ugovoru tri dana ranije zatražio odobrenje za taj dan. Navodi i da sukladno Kolektivnom ugovoru svaki radnik ima pravo pet puta godišnje zatražiti jedan dan godišnjeg odmora bez potrebe za odobrenjem nadređenog, što se obično odnosi na hitne situacije. Njegova situacija bila je hitna jer je bio bolestan, no nije htio uzeti bolovanje. Vezano uz 28. lipnja 2021. navodi da je zatražio odobrenje korištenja jednog dana godišnjeg odmora te da je u ponedjeljak ujutro 28. lipnja 2021. u 7,30 sati nazvao kolegicu iz službe za ljudske resurse Snježanu Matošević kako bi provjerila s voditeljicom Caharija je li mu, s obzirom na to da je prethodnog dana bila nedjelja, dopušteno koristiti taj dan godišnjeg odmora. Kada mu je rečeno da nije, do 8,30 sati došao je na posao. Radno vrijeme bilo je organizirano na način da se na posao moglo doći između 7,30 i 8,30 sati, a odlazak je bio u 15,30, odnosno 16,30 sati. Upravo primitak neosnovanog upozorenja vezanog uz odsutnost s posla 28. lipnja 2021. potaknuo ga je na pisanje predmetnih poruka elektroničke pošte. Vezano uz odnos Marije Caharija prema njemu i ostalim radnicima, navodi da je komunikacija bila minimalna i iznimno loša. Kao ilustrativan primjer navodi da je Marija Caharija 2018. godine, tjedan dana nakon preuzimanja funkcije voditeljice, održala prvi i ujedno zadnji kolegij s radnicima, na kojemu je ušla u prostoriju u kojoj su je čekali svi zaposlenici riječima: "Evo, sada da vam kažem, Marko Pavić će se brinuti sada o autima, prat i raznositi poštu", nakon čega je odmah izašla iz ureda. Budući da je imao ugovor o radu za obavljanje poslova financija i knjigovodstva, a ne za navedene poslove, tužitelj ističe da je nakon tog sastanka, unatoč nepostojanju novog ugovora o radu, brinuo o autima, prao četiri službena automobila, mijenjao im gume i općenito ih održavao te raznosio poštu po drugim podružnicama, sve po nalogu Marije Caharija. Nakon obavljanja tih poslova dolazio bi u svoj ured i obavljao knjigodstvene i financijske poslove koje bi mu dodijelila šefica Ana Kelić. Ističe da je s tuženikom imao sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme za obavljanje poslova samostalnog knjigovođe, pri čemu je u opisu poslova uz poslove iz područja knjigovodstva bila navedena i stavka "ostali poslovi po nalogu voditelja podružnice", na temelju koje mu je Marija Caharija nalogala pranje automobila, mijenjanje guma i razvoženje pošte. To je podrazumijevalo svakodnevnu vožnju na drugi kraj grada koja je na dnevnoj razini prosječno trajala dva do tri sata, gotovo svaki dan. Vezano uz situacije u kojima ga je Marija Caharija vrijeđala i omalovažavala, navodi da ih je bilo više. Kao primjer navodi da ga je telefonski hitno pozvala u ured, a kada je pokucao i ušao, otjerao ga je riječima "Marš, stoj vani", zbog čega je sat i pol čekao ispred njezinih vrata dok vanjski suradnik nije izašao iz njezine sobe. Tužitelj je potom ponovo ušao i upitao je treba li ga, na što mu je odgovorila riječima "Što hoćeš ti, makni se, gubi se." Bio je zatečen i nije mu bilo jasno zašto ga je uopće zvala, a jednak dojam ostavio je na njega i njezin rječnik. Na pitanje je li se u razdoblju od sastanka iz 2018. do predmetnih poruka elektroničke

pošte obratio nekome od osoba nadređenih Mariji Caharija u svezi sa svojim radnopравnim položajem, tužitelj odgovara da nije, jer se bojao za svoje radno mjesto. Iz istog razloga nije se obratio ni povjereniku za zaštitu dostojanstva, navodeći pritom da se bojao za svoje radno mjesto zbog njezine povezanosti s tadašnjom političkom garniturom, odnosno gradonačelnikom Grada Zagreba Milanom Bandićem. Na pitanje zašto u porukama elektroničke pošte nije izričito naveo da je bio na radu 28. lipnja 2021., tužitelj odgovara da se upisao u evidenciju prisutnosti te to nije smatrao problemom. Navodi da je drugo upozorenje od 29. lipnja 2021. uslijedilo nekoliko dana prije prvog slanja poruke elektroničke pošte, pri čemu se ne može sjetiti točnog datuma, budući da je njegova poruka bila izravna reakcija na to upozorenje. Potvrđuje da je potpis na upozorenju na obveze iz radnog odnosa u svezi s mogućnosti otkaza ugovora o radu od 30. srpnja 2019., koje se nalazi na listu 42 sudskog spisa, njegov vlastiti. Na pitanje jesu li Franjo Hakenberg, Ana Kelić, Snježana Matošević, netko od sindikata ili gradonačelnik Grada Zagreba bili nadležni i ovlašteni staviti izvan snage upozorenje od 29. lipnja 2021., tužitelj odgovara da nisu, ali da su to osobe koje mogu potvrditi da je bio na poslu i da upozorenje nije relevantno. Vezano uz 18. lipnja 2021. ističe da je odobrenje korištenja godišnjeg odmora za taj dan zatražio 16. lipnja 2021., dakle dva dana ranije, čime formalno nije postupio sukladno Kolektivnom ugovoru koji propisuje trodnevni rok, no razlog tomu je taj što se slična situacija već događala u prošlosti te se radilo o uobičajenoj proceduri, zbog čega to nije smatrao posebnim problemom. Na pitanje je li porukama elektroničke pošte od 2. i 5. srpnja 2021. htio dati očitovanje na upozorenje od 29. lipnja 2021., kako se to navodi u podnesku tužitelja od 31. siječnja 2023., tužitelj odgovara da je tim porukama isključivo htio zaštititi svoja radnička prava. Na pitanje zašto u obliku i sa sadržajem kakav je naveden u predmetnim porukama elektroničke pošte nije uputio i zahtjev za zaštitu prava u odnosu na odluku o otkazu, tužitelj odgovara da je angažirao odvjetnika. Potvrđuje da je često bio izvan ureda zbog čestih bolesti, pri čemu je svako bolovanje uredno pravdao doznakama. Navodi da je bivši profesionalni tenisač koji je karijeru završio zbog ozljede leđa te da je naknadno pretrpio tri teške prometne nesreće u kojima je ozljedu dodatno pogoršao, pri čemu sva bolovanja potkrepljuje medicinskom dokumentacijom. Na pitanje kako onda ima saznanja o navodnim svakodnevnim sastancima Marije Caharija s vanjskim suradnikom, tužitelj odgovara da je ipak većinu radnog vremena provodio na radnom mjestu, a ne na bolovanju. Na pitanje kako je ulazio k njoj po njezinom pozivu ako su se Marija Caharija i vanjski suradnik zaključavali, tužitelj odgovara da je pokucao, da je ona otvorila vrata te ga otjerala rječnikom koji je prethodno citirao u svom iskazu.

20. Sud vjeruje iskazu svjedokinje Marije Caharija budući je iskaz životan i logičan te u skladu s dokumentacijom priloženom u sudski spis osim u djelu u kojem je navela da su predmetne poruke elektroničke pošte poslone na "svi zaposlenici" budući je u tom djelu iskaz u suprotnosti s dokumentacijom priloženom u sudski spis (str. 43-45 spisa). Svjedokinja je kao voditeljica Podružnice imala neposredna saznanja o svim relevantnim događajima te je njezin iskaz konzistentan. Praznine u pamćenju pojedinih detalja (točan datum spornog izostanka, ukupan broj izrečenih opomena) objašnjene su činjenicom da je u svojoj rukovodećoj funkciji svakodnevno obrađivala veći broj predmeta, a ne umanjuju vjerodostojnost njezina iskaza u bitnim dijelovima. Također, u bitnim dijelovima, iskaz svjedokinje Caharija je potvrđen i iskazom svjedokinje Šurbek Deduš.

21. Iskaz svjedoka Igora Cerara sud prihvaća samo u onom dijelu koji nije u suprotnosti s iskazima svjedokinja Caharija i Šurbek Deduš, dok u preostalom djelu sud nije posebno cijenio iskaz svjedoka Cerara. Naime, svjedok je jasno iskazao da nema neposrednih saznanja o gotovo niti jednoj od ključnih spornih činjenica. Dakle, nema saznanja je li tužitelj bio na poslu spornih dana (18. i 28. lipnja 2021.), nije osobno vidio ni čuo da mu je svjedokinja Caharija nalagala pranje automobila, nije imao saznanja o navodnim sastancima s vanjskim suradnikom, a o mobingu govori isključivo na temelju vlastitih dojmova i pretpostavki, ne neposrednog opažanja. Zaključak da je svjedokinja Caharija "provodila mobing prema tužitelju i ostalim radnicima" predstavlja osobnu ocjenu svjedoka bez materijalnih dokaza te stoga sud u tom djelu ne vjeruje svjedoku. Iz istih razloga sud ne vjeruje niti navodima svjedoka iz izjave od 20. rujna 2022.

22. Sud vjeruje iskazu svjedokinje Željke Šurbek Deduš budući je iskazivala životno, logično i uvjerljivo i u skladu s dokumentacijom koja je priložena u sudski spis. Svjedokinja kao direktorica Sektora za upravljanje ljudskim potencijalima (ranije voditeljica Službe za upravljanje ljudskim potencijalima) ima saznanja o činjenicama relevantnim za ovaj sudski postupak te dosljedno potvrđuje sve ključne navode svjedokinje Marije Caharija — sadržaj spornih poruka elektroničke pošte, izostanak bilo kakvih formalnih pritužbi na zaštitu dostojanstva radnika, zakonitost natječaja za radno mjesto svjedokinje Caharija te pravni okvir koji objašnjava zašto upozorenje zbog nepravodobnog traženja godišnjeg odmora ima valjanu osnovu u Kolektivnom ugovoru. Njezin iskaz potvrđuje i zakonitost provedenog postupka otkazivanja ugovora o radu i odsutnost procesnih nedostataka.

23. Sud iskazu tužitelja Marka Pavića vjeruje samo u onom dijelu koji je potvrđen dokumentacijom priloženom u sudski spis ili nije osporen od strane svjedokinja Caharija i Šurbek Deduš, te svjedoka Igora Cerara u dijelu u kojem sud vjeruje predmetnom svjedoku. U iskazu tužitelja postoje bitne proturječnosti koje narušavaju njegovu cjelokupnu vjerodostojnost. Tužitelj je izričito naveo da nikada ranije nije dobio opomenu ni upozorenje, da se toga "ne sjeća", ali nakon izvršnog uvida u Upozorenje od 30. srpnja 2019. (str. 42 spisa) potvrdio je da je vlastoručni potpis na upozorenju od 30. srpnja 2019. zaista njegov. Također već u tužbi, tužitelj je naveo da nije pravovremeno zatražio korištenje jednog dana godišnjeg odmora sukladno članku 42. Kolektivnog ugovora za 18. lipanj 2021., da bi u svom iskazu prvo naveo da je pravovremeno zatražio korištenje godišnjeg odmora, a potom priznao da je korištenje godišnjeg odmora zatražio 16. lipnja 2021. za 18. lipanj 2021. (što opet nije u skladu s člankom 42. Kolektivnog ugovora). Sud ne vjeruje tužitelju da se ne sjeća upozorenja izrečenog dvije godine prije otkaza, budući je životno nelogično da bi radnik mogao zaboraviti činjenicu primitka upozorenja koje po svojoj prirodi predstavlja značajan događaj u radnom odnosu radnika. Jednako tako, tužiteljeva tvrdnja da je pažljivo promislio koga i zašto uključuje u poruke elektroničke pošte logički je nespojiva s njegovom tvrdnjom da "uopće nije pomišljao" da bi zbog tih poruka mogao dobiti otkaz. Također sud ne vjeruje iskazu tužitelja u djelu u kojem je iskazivao o mobingu i ponižavanju od strane svjedokinje Caharija budući da tužitelj nikada takvo ponašanje svjedokinje nije prijavio poslodavcu niti je pokrenuo sudski postupak. Također, niti svjedok Cerar nije potvrdio takve navode tužitelja, već je samo iznio svoju subjektivnu i osobnu procjenu da su takvi navodi tužitelja mogući. Također postoji proturječnost između navoda u tužbi te iskaza tužitelja u djelu izostanka s posla 28. lipnja 2021. U tužbi je tužitelj naveo da mu se zdravstveno stanje 27. lipnja 2021. pogoršalo te da je

28. lipnja 2021. koristio bolovanje, u prilog čemu je u sudski spis priložio i Izvješće o privremenoj nesposobnosti za rad (str. 7-8 spisa). Međutim, u iskazu danom na glavnoj raspravi tužitelj je detaljno opisao kako je u jutarnjim satima 28. lipnja 2021., u 7,30 sati, telefonski kontaktirao kolegicu iz Službe za upravljanje ljudskim potencijalima Snježanu Matošević s molbom da kod svjedokinje Caharija provjeri je li mu dopušteno koristiti taj dan kao godišnji odmor, te da je, pošto mu je rečeno da nije, do 8,30 sati ipak došao na posao i to u propisanom fleksibilnom vremenu dolaska na posao. Dodatno se navodi da priloženo Izvješće o privremenoj nesposobnosti za rad ne sadrži potpis i faksimil doktora medicine slijedom čega navedeno izvješće ne predstavlja vjerodostojnu ispravu kojom bi se dokazalo da je tužitelj predmetnog dana opravdano izostao s posla. Slijedom prethodno navedenog, sud je mišljenja da je tužitelj neopravdano izostao s posla 28. lipnja 2021. te da mu je tuženik opravdano izrekao upozorenje. Sud također ne vjeruje navodima da su predmetne poruke elektroničke pošte od 2. i 5. srpnja 2021. bile usmjerene isključivo na zaštitu njegovih radničkih prava ili da bi iste predstavljale prijavljivanje nepravilnosti. Navedeno proturječi navodima iz predmetnih poruka elektroničke pošte od 2. srpnja 2021. i 5. srpnja 2021., kao i iskazima svjedokinja Marije Caharija i Željke Šurbek Deduš, čijim iskazima sud vjeruje. Sadržaj predmetnih poruka i to navodi o nesposobnosti voditeljice, o njezinom zaposlenju po vezi, o nedostatku kompetencija za obavljanje rukovodeće funkcije, o dijeljenju "suludih i besmislenih" opomena te nedolascima na posao dok je bila zaposlenica i pomoćnica, po svojoj naravi i tonu bitno nadilazi ono što bi se moglo smatrati ukazivanjem na konkretnu nepravilnost ili zahtjevom za zaštitu povrijeđenog prava. Zakonski sustav zaštite radničkih prava i prijavljivanja nepravilnosti počiva na mehanizmima jasno propisanim Zakonom o radu, odnosno Zakonom o zaštiti prijavitelja nepravilnosti i Pravilnikom o unutarnjem prijavljivanju nepravilnosti od 27. studenoga 2021. Tužitelj niti jedan od tih mehanizama nije iskoristio prije slanja predmetnih poruka elektroničke pošte već nakon zaprimanja upozorenja šalje poruke elektroničke pošte u dva navrata, između ostalog, i osobama koje nisu nadležne odlučivati o njegovom radnopravnom statusu u kojima iznosi navode o nesposobnosti voditeljice, o njezinom zaposlenju po vezi te o nedostatku kompetencija za obavljanje rukovodeće funkcije, pomno birajući krug osoba kojima će takve poruke poslati.

24. Na temelju provedenih dokaza sud zaključuje da slanje poruka elektroničke pošte od 2. srpnja 2021. i od 5. srpnja 2021. predstavljaju povrede obveza iz radnog odnosa koje opravdavaju donošenje Odluke o otkazu. Nesporno je da je tužitelj 2. i 5. srpnja 2021. uputio dvije poruke provokativnog, uvredljivog i podcjenjivačkog sadržaja velikom broju primatelja i to Nikoli Vukoviću, predsjedniku Uprave tuženika, Anti Samodolu, članu Uprave tuženika, Ani Kelić, Franji Hakenbergu i Snježani Matošević, radnicima tuženika, svim reprezentativnim sindikatima tuženika te gradonačelniku Grada Zagreba Tomislavu Tomaševiću, u kojima je voditeljicu Podružnice Mariju Caharija opisao kao nesposobnu i bez kompetencija za obavljanje rukovodeće funkcije te naveo da se zaposlila putem veza, da je dijela "sulude i besmislene" opomene i nije dolazila na posao dok je bila zaposlenica i pomoćnica. Sadržaj predmetnih poruka koje su priložene u sudski spis te kako su ga opisale svjedokinje Caharija i Šurbek Deduš, po svojoj je naravi uvredljiv, podcjenjivački i neprihvatljiv u komunikaciji prosječnog radnika. Dakle, sadržaj poruka elektroničke pošte od 2. srpnja 2021. i od 5. srpnja 2021. bio je neprimjeren u komunikaciji prosječnog radnika te uvredljiv i neugodan za svjedokinju Mariju Caharija. Također, tužiteljevo ponašanje ne predstavlja izolirani incident već pokazuje upornost u kršenju radnih obveza. Tužitelj je nakon primitka pisanog upozorenja od 29. lipnja 2021., uputio čak dvije poruke uvredljivog sadržaja,

prvu 2. srpnja 2021., a drugu 5. srpnja 2021., dakle i nakon što je zaprimio odgovor voditeljice. Iz navedenog je jasno vidljiva upornost u kršenju obveza iz radnog odnosa te ukazuje na kontinuirano ponašanje koje nije "jedan incident" koji bi sam po sebi mogao opravdati blažu mjeru, već ukazuje na ponovljeno kršenje radnih obveza zbog kojeg je poslodavac opravdano otkazao ugovor o radu. U ovom predmetu tužiteljevo slanje druge poruke, koje je uslijedilo i nakon odgovora voditeljice od koje je primio povratnu komunikaciju, nedvosmisleno upućuje na jednaku razinu upornosti te isključuje mogućnost izricanja blaže mjere, poput izricanja daljnje opomene umjesto otkaza. Dodatno, ovaj sud navodi da primatelji navedeni pod rubrikom "CC" nisu bili ovlašteni odlučivati o radnopravnom statusu tužitelja ni o valjanosti izrečenog upozorenja, što je i sam tužitelj u svom iskazu potvrdio. Po mišljenju ovog suda, kada poslane poruke nisu u ikakvoj naravi vezane uz ovlaštenja primatelja da postupe po njihovom sadržaju, time se isključuje svaka opravdanost takvog načina komuniciranja, a otvara se zaključak da je jedina svrha upućivanja tih poruka navedenom krugu primatelja bila difamacija osobe, u konkretnom slučaju Marije Caharija, na koju se poruke odnose pred što širim auditorijem.

25. Temeljem članka 119. stavka 1. i 2. ZR-a, prije redovitog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika, poslodavac je dužan radnika pisano upozoriti na obvezu iz radnog odnosa i ukazati mu na mogućnost otkaza u slučaju nastavka povrede te obveze te mu omogućiti iznošenje obrane, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini. Tijekom postupka sud je utvrdio da je tužitelj 30. srpnja 2019. upozoren na obveze iz radnog odnosa budući se nije pridržavao odluke o radnom vremenu niti je ispunio obvezu 40-satnog radnog tjedna. Također, 29. lipnja 2021. tuženik je također upozoren na obveze iz radnog odnosa budući 18. lipnja 2021. i 28. lipnja 2021. nije bio prisutan na radnom mjestu niti je postupio u skladu s člankom 42. Kolektivnog ugovora kojim je ugovoreno da radnik može koristiti jedan dan odmora i to najviše pet puta godišnje, uz obvezu da o tome obavijesti svog neposredno rukovoditelja najmanje tri dana prije. Nadalje, s obzirom na to da je tužitelj upozorenje od 29. lipnja 2021. ignorirao i svjesno ga eskalirao slanjem, ne jedne nego dviju poruka elektroničke pošte uvredljivog sadržaja protiv voditeljice Caharija velikom broju primatelja, to je ovaj sud mišljenja da, u konkretnom slučaju, postoje okolnosti zbog kojih nije bilo opravdano očekivati od tuženika da tužitelju omogući iznošenje obrane. Dakle, tuženik je u predmetnom postupku otkazivanja ugovora o radu u cijelosti postupio sukladno odredbama članka 115. stavka 1. toč. 3. i članka 119. stavka 1. i 2. ZR-a te su ispunjene sve materijalnopravne i procesnopravne pretpostavke za redoviti otkaz ugovora o radu uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika, zbog čega predmetnu odluku o otkazu valja ocijeniti dopuštenom, a tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

26. Budući je utvrđeno da je Odluka o otkazu dopuštena, to je sud odbio zahtjev tužitelja u djelu u kojem je tražio vraćanje na posao, sukladno odredbi članka 124. stavka 1. ZR-a te isplatu naknade plaća i drugih materijalnih prava za razdoblje od 10. rujna 2021. do vraćanja na rad s pripadajućim zateznim kamatama.

27. Ostali izvedeni dokazi i navodi stranaka nisu posebno ocijenjeni jer isti nisu bili odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari.

28. Slijedom navedenog, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan te odlučiti kao u točki I. izreke ove presude.

29. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. ZPP-a i članka 155. ZPP, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23. i 107/25.; dalje: Tarifa) prema vrijednosti konačno postavljenog tužbenog zahtjeva u iznosu od 15.794,01 EUR. Naime, a u slučaju kad se tužbenim zahtjevom, uz utvrđenje nedopuštenosti otkaza zahtjeva i vraćanje na rad, ali i isplata određenog novčanog iznosa, radi se o procjenjivom predmetu.

30. S obzirom na odredbe Tarife tuženiku su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi po osnovi odvjetničkog zastupanja i to za:

- sastav odgovor na tužbu od 28. rujna 2021. (Tbr. 8/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- zastupanje na ročištu 10. listopada 2022. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- sastav podneska od 25. listopada 2022. (Tbr. 8/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- sastav podneska od 26. siječnja 2023. (Tbr. 8/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- zastupanje na ročištu 6. veljače 2023. (Tbr. 9/5 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 100,00 EUR;
- sastav podneska od 23. svibnja 2023. (Tbr. 8/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- zastupanje na ročištu 2. lipnja 2023. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- zastupanje na ročištu 7. studenoga 2023. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- zastupanje na ročištu 10. veljače 2025. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- zastupanje na 16. rujna 2025. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;
- zastupanje na ročištu 9. ožujka 2026. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 500,00 EUR;

što ukupno iznosi 5.100,00 EUR. Na taj iznos prema Tbr. 46. Tarife tuženiku je valjalo obračunati pripadajući porez na dodanu vrijednost u iznosu od 25% (1.275,00 EUR). Dakle, tuženiku je priznat trošak postupka za zastupanje po odvjetniku u iznosu od 6.375,00 EUR te je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

31. Tuženiku nije priznat sastav podneska od 4. listopada 2021. u prilogu kojeg je dostavio punomoć za zastupanje budući je istu trebao dostaviti već uz odgovor na tužbu. Tuženiku nije priznat niti trošak sastava podneska od 14. studenoga 2023. jer nije bio potreban za vođenje ovog postupka. Tuženiku nije priznat niti trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu i presudu budući spisu nije priložen dokaz o uplati pristojbe niti je sud pozvao tuženika na uplatu pristojbe. Tuženiku nije priznat niti trošak pristupa na ročište za objavu jer takav trošak tuženiku nije niti nastao. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki III. izreke presude.

32. Na dosuđeni trošak parničnog postupka, tuženiku je dosuđena zatezna kamata koja teče od dana donošenja presude do isplate, sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP-a, u visini određenoj člankom 29. stavcima 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.).

33. Zahtjev tužitelja za naknadu troška odbijen je temeljem članka 154. stavka 1. ZPP-a te je odlučeno kao u točki IV. izreke presude.

34. Paricijski rok u ovom postupku iznosi 15 dana, sukladno članku 328. stavku 2. ZPP-a.

35. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 23. travnja 2026.

Sutkinja:
Nikolina Labuhar Bazina

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka otpravka iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30887-139d6**

Kontrolni broj: **09f95-7a18d-d111e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nikolina Labuhar Bazina, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.